วารสารบริหารธุรกิจเทคโนโลยีมหานคร
MUT Journal of Business Administration
ปีที่ 20 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม 2566)
Volume 20 Number 2 (July – December 2023)

อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี

The Influence of Innovative Leadership on the Competitive Ability of Startup Businesses in Nonthaburi Province

Received: *May 8, 2023*
Revised: *November 25, 2023*
Accepted: *November 27, 2023*

เพียงเดือน เกิดอำแพง Piangduan Kerdumpang[1,*]
[1]DBA. (บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต) ผศ.ดร. คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์
[1]DBA. (Doctor of Business Administration) Asst. Prof. Dr. Faculty of Business Administration
Business Administration Ratchaphruek University

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1) ศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพ และ 2) สร้างแนวทางการพัฒนาการอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออก 2 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่ง ผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี จำนวน 250 คน และกลุ่มที่สอง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 กลุ่ม รวมทั้งจำนวน 15 คน โดยใช้เครื่องมือวิจัย 2 แบบ ประกอบด้วย แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์โดยใช้แบบประเมิน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเทคนิคการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) การวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างเชิงเส้นอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี พบว่าแบบจำลองมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ค่อนข้างดี พิจารณาจาก (1) ค่า Chi-square Probability Level: CMIN-p เท่ากับ 69.249 (2) Relative Chi-square: CMIN/df เท่ากับ 1.332 (3) Goodness of Fit Index: GFI เท่ากับ .969 และ (4) Root Mean Square Error of Approximation:

* E-mail address: pikerd@rpu.ac.th

RMSEA เท่ากับ .036 พบว่า ปัจจัยที่มีบทบาทในการส่งเสริมความเป็นผู้นำที่มีแนวคิดนวัตกรรม รวมถึงตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการสร้างวิสัยทัศน์ การส่งเสริมการเปลี่ยนแปลง การแพร่กระจายวิสัยทัศน์ และการเป็นแบบอย่างที่ดี ส่วนปัจจัยที่มีผลโดยตรงต่อความสามารถในการแข่งขันประกอบด้วยตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรม การตลาด และคุณภาพ โดยมีผลสะสมในทิศทางเดียวกัน และ 2) การศึกษานี้ได้การพัฒนา 4 แนวทางสำหรับอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ได้แก่ แนวทางที่ 1 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับผู้นำนวัตกรรมแนวทางที่ 2 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพแวดล้อมขององค์กรนวัตกรรมในองค์กรแนวทางที่ 3 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม และ แนวทางที่ 4 ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับคริสตจริยธรรม

คำสำคัญ: การพัฒนา ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ความสามารถในการแข่งขัน ธุรกิจสตาร์ทอัพ

ABSTRACT

This research aimed to 1) investigate the influence of innovative leadership on the competitive capabilities of startup businesses, and 2) develop guidelines for enhancing the impact of innovative leadership on the competitive abilities of startup businesses in Nonthaburi Province. The research population was divided into two groups. The first group consisted of 250 startup business owners in Nonthaburi Province, while the second group comprised three groups of experts, 15 individuals in total. The research employed two research instruments: questionnaires and interviews, using an assessment questionnaire. Data analysis employed statistical techniques, including structural equation modelling, percentages, standard deviations, and content analysis.

The research findings revealed that 1) the analysis of the linear structural equation model on the influence of innovative leadership on the competitive capabilities of startup businesses in Nonthaburi Province indicated a good fit with the data, as evidenced by (1) the Chi-square Probability Level (CMIN-p) of 69.249, (2) the Relative Chi-square (CMIN/df) of 1.332, (3) the Goodness of Fit Index (GFI) of .969, and (4) the Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA) of .036. It was found that factors contributing to innovative leadership, including variables related to vision creation, change promotion, vision dissemination, and exemplary leadership, played a significant role. Direct causal factors influencing competitiveness included variables related to innovation, marketing, and quality, with cumulative effects in the same direction. 2) This study has developed four pathways for enhancing the impact of innovative leadership on the competitive abilities of startup businesses

in Nonthaburi Province as follows: Pathway 1: Factors related to innovative leadership, Pathway 2: Factors related to the organizational innovation environment, Pathway 3: Factors related to teamwork and participation, and Pathway 4: Factors related to ethical considerations.

Keywords: Development, Innovation leadership, Competitiveness, Startup business

บทนำ

ในปัจจุบันโลกธุรกิจทั่วโลกได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว มีการนำเทคโนโลยีและอินเตอร์เน็ตมาใช้ในการประกอบธุรกิจหลากหลายรูปแบบมากขึ้น เพื่ออำนวยความสะดวกและความรวดเร็วในการดำเนินงาน ส่งผลให้ธุรกิจรูปแบบ SME ล้มตัวลงอย่างมากจากการปรับตัวไม่ทัน จึงเป็นจุดเริ่มต้นในการประกอบธุรกิจแบบ start-up ซึ่งก็คือธุรกิจที่ถูกออกแบบมาให้เติบโตอย่างรวดเร็ว มาตั้งแต่แรก ตั้งแต่ทีมงาน โครงสร้างธุรกิจ ไปจนถึงวิธีการใช้เงิน การทำตลาด และต้องอาศัย เครื่องมือทางการเงินและการบริหารองค์กรที่แตกต่างจากธุรกิจ SME แบบที่เคยมีมา อย่างเช่น การ วางโครงสร้างองค์กรและแผนการใช้เงินที่เน้นสร้างฐานเพื่อรองรับการทำกำไรอีกทีในอนาคต นี่จึงเป็นเหตุผลที่ก่อให้เกิดวงการนักลงทุนที่เข้ามาให้ทุนกับบริษัท start-up เพื่อหวังผลตอบแทนในอัตรา 50 - 100 เท่าของการลงทุน ตัวอย่าง บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส ที่มีโครงการ “AIS The StartUp CONNECT” เพื่อเปิดโอกาสให้กับทุกคนสามารถเข้ามาร่วมเป็นส่วนหนึ่งใน AIS The StartUp ในการร่วมกันพัฒนาผลิตภัณฑ์ วางแผนธุรกิจทางการตลาด และรับสิทธิพิเศษมากมายใน ฐานะ Partnership หรือ บริษัท โทเทิ่ล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น ที่มีโครงการ “Dtac Accelerate” คือ ครอบครัว start-up อันดับ 1 ของไทยที่ช่วยบ่มเพาะผู้ประกอบการตั้งแต่ระยะตั้งไข่ให้ก้าว ข้อมูลของสมาคมการค้าเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการเทคโนโลยีรายใหม่ (พ.ศ. 2562) รายงานว่าในช่วงปี พ.ศ. 2558 - 2561 ผู้ประกอบการ start-up ในประเทศไทยมีจำนวนไม่เกิน 100 ราย แต่ ณ ปัจจุบันขยับเพิ่มเป็น 600 กว่าราย และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 1,200 รายภายในปี 2561 ซึ่งถือว่าเป็นการเติบโตอย่างก้าวกระโดด แต่ว่าอัตราความล้มเหลวของธุรกิจแบบ start-up นั้น มีถึงร้อยละ 90 หมายถึง เมื่อมีการลงทุนใน start-up 10 ราย พบโอกาสล้มเหลวถึงจำนวน 9 ราย ส่วนที่รอดมีเพียงร้อยละ 5 และที่เหลืออีกร้อยละ 5 คือพวกที่อยู่ไปได้เรื่อย ๆ ไม่ตายและไม่โต หรือที่เรียกว่า ซอมบี้ ซึ่งตัวเลขดังกล่าวเป็นตัวเลขที่ถูกพูดถึงกันอย่างกว้างขวางในระดับสากล แต่สำหรับ ประเทศไทยนักธุรกิจและนักลงทุนหลายคนกลับมองว่า start-up ไทย นั้นอาจมีโอกาสล้มเหลวสูงถึงร้อยละ 95 ถึงแม้ว่า start-up บางรายสามารถไปจนถึงจุดที่สูงหรือที่เรียกว่า “สตาร์ทอัพยูนิคอร์น” แต่ก็อาจดิ่งลงมาเป็นม้าธรรมดาได้เหมือนกัน (Nonthaburi Provincial Industry Office, 2019)

ในปัจจุบันทางธุรกิจระดับโลกกำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การนำเทคโนโลยีและอินเตอร์เน็ตมาใช้ในการดำเนินธุรกิจได้มีส่วนสำคัญมากขึ้น เพื่อเพิ่มความสะดวกและความรวดเร็วใน

การดำเนินกิจการ สิ่งนี้ส่งผลให้ธุรกิจขนาดเล็กและกลาง (SMEs) ที่ไม่สามารถปรับตัวทันสถานการณ์ต่างพังลงอย่างมาก จึงเป็นแรงจูงใจสำคัญในการเริ่มต้นธุรกิจแบบ start-up ซึ่งถูกยกแบบให้เติบโตอย่างรวดเร็วตั้งแต่เริ่มต้น ตั้งแต่การสร้างทีมงาน โครงสร้างธุรกิจ และวิธีการใช้ทรัพยากรการเงิน การตลาด และการบริหารองค์กร ซึ่งต้องใช้เครื่องมือทางการเงินและการบริหารองค์กรที่แตกต่างจากธุรกิจ SMEs แบบเดิม เช่น การวางโครงสร้างองค์กรและแผนการใช้ทรัพยากรการเงินเพื่อรองรับการทำกำไรในอนาคต

เหตุนี้เป็นเหตุผลที่ส่งให้เกิดวงการนักลงทุนที่มีความสนใจให้ทุนให้กับบริษัท start-up เพื่อคาดหวังผลตอบแทนในอัตราสูงถึง 50 - 100 เท่าของการลงทุน เช่น บริษัท แอดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส ที่เปิดโครงการ "AIS The StartUp CONNECT" เพื่อให้โอกาสกับทุกคนร่วมมือกันใน AIS The StartUp ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ วางแผนการตลาด และรับสิทธิพิเศษมากมายในฐานะพันธมิตรหรือบริษัทโทเทิ่ลแอ็คเซสคอมมูนิเคชั่น และ บริษัท Dtac Accelerate ที่ช่วยเจรจาครอบครัว start-up อันดับ 1 ของไทยในการส่งเสริมผู้ประกอบการตั้งแต่ระยะต้นไข่ให้ก้าวออกมา สมาคมการค้าเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการเทคโนโลยีรายใหม่ (พ.ศ. 2562) รายงานว่าในช่วงปี พ.ศ. 2558 - 2561 จำนวนผู้ประกอบการ start-up ในประเทศไทยไม่เกิน 100 ราย แต่ในปัจจุบันเพิ่มขึ้นเป็น 600 กว่าราย และคาดว่าจะเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 1,200 รายภายในปี 2561 ซึ่งถือเป็นการเติบโตอย่างรวดเร็ว แต่อย่างไรก็ตาม อัตราความล้มเหลวของธุรกิจแบบ start-up ถึงร้อยละ 90 หมายถึง เมื่อมีการลงทุนใน start-up 10 ราย พบโอกาสล้มเหลวถึงจำนวน 9 ราย ส่วนที่รอดมีเพียงร้อยละ 5 และที่เหลืออีกร้อยละ 5 คือบริษัทที่อยู่ไปได้เรื่อย ๆ แต่ไม่ขยายขนาดอย่างมาก เราเรียกแบบนี้ว่า "ซอมบี้" ตัวเลขเหล่านี้ได้ถูกพูดถึงอย่างแพร่หลายในระดับสากล แต่สำหรับประเทศไทยนักธุรกิจและนักลงทุนหลายคนเห็นว่า start-up ไทยมีโอกาสล้มเหลวสูงถึงร้อยละ 95 แม้ว่าบาง start-up จะสามารถเติบโตไปถึงขั้นตอนสูงสุดหรือที่เรียกว่า "สตาร์ทอัพยูนิคอร์น" แต่ก็อาจสูญเสียและย้อนกลับมาเป็นบริษัทปกติได้เช่นกัน (Office of the National Economic and Social Development Council/National Economic and Social Development Board, 2019)

สำหรับแนวทางการพัฒนาธุรกิจสตาร์ทอัพที่เหมาะสมกับบริบทของประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการนโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติ (สวทน.) ร่วมกับสมาคมการค้าเพื่อส่งเสริมผู้ประกอบการเทคโนโลยีรายใหม่ (Benjamas and Rokkhitthammoth, 2020) ได้สำรวจความคิดเห็นจากผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศไทย จำนวน 200 ราย เกี่ยวกับการจ้างงานของธุรกิจสตาร์ทอัพ พบว่า การขาดแคลนทรัพยากรบุคคลเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจสตาร์ทอัพ ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะสำคัญของบุคลากรในธุรกิจสตาร์ทอัพ พบว่า บุคลากรในธุรกิจสตาร์ทอัพต้องมีคุณลักษณะสำคัญ คือ ต้องการทำตามความฝัน มีความคิดสร้างสรรค์กล้าคิด กล้าทำ กล้าเสี่ยง มีทักษะและขีดความสามารถในเทคโนโลยีชั้นสูง เพื่อสามารถขยายธุรกิจสู่ตลาดต่างประเทศ ด้วยเหตุนี้ ผู้บริหารทรัพยากรมนุษย์ของธุรกิจสตาร์ทอัพ ในฐานะผู้ดูแลและบริหารคนในองค์กรจึงจำเป็นต้องผู้บริหารหรือผู้นำองค์กรที่มีภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม เพื่อยกระดับ

การแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพ มีความพร้อมที่จะรับมือต่อสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล

ในการสร้างนวัตกรรมในองค์การ ผู้นำถือเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่ง ทั้งนี้ เพราะผู้นำคือผู้ที่มีบทบาทที่วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจะดำเนินการได้ในภาวะเช่นนี้ จำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากทุกระดับชั้น โดยเฉพาะผู้บริหารองค์การ ในฐานะที่เป็นผู้นำขององค์การ ดังที่ Brands and Jeff (2010) กล่าวถึงผลการสำรวจที่พบว่า ผู้บริหารสูงสุดขององค์การเป็นผู้ที่สามารถผลักดันให้เกิดนวัตกรรมในองค์การมากที่สุด ในการศึกษาที่ผ่านมาพบว่า ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับคุณลักษณะและบทบาทของผู้นำ (Role of Leadership) โดยทั่วไป เช่น แนวคิดเกี่ยวกับคุณลักษณะของผู้นำ (Trait Approach) แนวคิดเชิงพฤติกรรม (Behavioural Approach) แนวคิดผู้นำตามสถานการณ์ (Situational Approach) แนวคิดผู้นำแบบเปลี่ยนแปลง (Transformation Approach) และภาวะผู้นำแบบแลกเปลี่ยน (Transaction Approach) ซึ่งยังมีการศึกษาคุณลักษณะภาวะผู้นำที่เฉพาะเจาะจงไปในเรื่องความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชาต่อภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม (Innovative Leadership) ไม่มากนัก ประกอบกับแนวคิด ทฤษฎีภาวะผู้นำส่วนใหญ่นั้นเป็นแนวคิดที่มีเนื้อหาและโครงสร้างของทฤษฎีที่ศึกษาและสร้างขึ้นจากข้อมูลในบริบทของสังคมหรือองค์การของประเทศทางตะวันตกเป็นส่วนใหญ่ และยังเน้นให้ความสำคัญกับภาวะผู้นำในสภาพแวดล้อมทั่วไป ไม่ได้ชี้เฉพาะไปที่ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม (Innovative Leadership) ของผู้ประกอบการในธุรกิจสตาร์ทอัพ

จังหวัดนนทบุรีถือเป็นจังหวัดที่มีการเปลี่ยนแปลงของเมืองอย่างรวดเร็วอันเป็นผลมาจากการขยายตัวของกรุงเทพมหานครและมีอัตราการเพิ่มขึ้นของประชากรสูง ประกอบกับความหนาแน่นและแออัดของกรุงเทพ ฯ จึงมีการย้ายที่ทำการของส่วนราชการระดับกระทรวงมาอยู่ เช่น กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงยุติธรรม เป็นต้น ทำให้มีผู้เลือกเอาจังหวัดนนทบุรีเป็นที่พักอาศัยจำนวนมาก นอกจากนี้นนทบุรียังเป็นที่ตั้งของศูนย์แสดงสินค้าระดับชาติ คือ อิมแพคเมืองทองธานี และมีความพร้อมด้านโครงข่ายบริการขั้นพื้นฐาน (Infrastructure) และ มีโครงข่ายการคมนาคมครบวงจรที่สามารถเชื่อมโยงปริมณฑลและภูมิภาคทำให้นนทบุรีเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยเพื่อรองรับการขยายตัวของกรุงเทพ ฯ จากสถิติของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในปี พ.ศ. 2560 จังหวัดนนทบุรีมีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ณ ราคาประจำปี มีมูลค่ารวม 380,688 ล้านบาท สาขาที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวมสูงสุด 5 อันดับแรก ได้แก่ (1) สาขาการขายส่ง ขายปลีก และการซ่อมแซมยานยนต์ฯ (ร้อยละ 18.25 ของ GPP) (2) สาขาอุตสาหกรรมการผลิต (ร้อยละ 15.44) (3) สาขาการให้บริการด้านชุมชน สังคมและบริการส่วนบุคคลอื่น ๆ (ร้อยละ 12.05) (4) สาขาบริการด้านอสังหาริมทรัพย์ การให้เช่าและบริการทางธุรกิจ (ร้อยละ 9.81) และ (5) สาขาตัวกลางทางการเงิน (ร้อยละ 9.40) ตามลำดับ (Office of the National Economic and Social Development Council/National Economic and Social Development Board, 2019) และ ปี 2560 จังหวัดนนทบุรีมีภาคอุตสาหกรรมสะสมจำนวนทั้งสิ้น 2,018 ราย ประกอบด้วยขนาดใหญ่ 84 แห่ง ขนาดกลาง 276 แห่ง และเล็ก 1,658 แห่ง (Nonthaburi Provincial Office, 2020) และมิติการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน คะแนน 39.22 เมื่อเทียบค่ากลางของประเทศอยู่ลำดับที่ 6 เนื่องจากการส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจที่สำคัญของประชาชนยังไม่มีแหล่งที่สามารถรองรับการ

เจริญเติบโตได้อย่างเพียงพอและการส่งเสริมการสร้างงาน สร้างอาชีพแก่ประชาชนยังมีแรงงานบางส่วนที่ยังขาดการจ้างงาน เมื่อมีการส่งเสริมกลุ่มงานบางส่วนทำให้เกิดการเจริญเติบโตด้านเศรษฐกิจอย่างมากมายมีการก่อสร้างอสังหาริมทรัพย์เกิดทุกแห่งแต่รายได้ของประชาชนในจังหวัดนนทบุรีกลับมีรายได้ที่ลดน้อยลงควรมีการส่งเสริมการพัฒนาประชาชน ด้วยภายใต้ “ยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2560 – 2579)” ดังกล่าว คณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติได้กำหนดวิสัยทัศน์ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ในยุทธศาสตร์ที่ 2 ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน กับประเด็นยุทธศาสตร์/ประเด็นการพัฒนา สำหรับแผนพัฒนาจังหวัดนนทบุรี พ.ศ. 2561 - 2564 ด้านที่ 3 การพัฒนาและขยายตลาดสินค้าและบริการ การขยายตลาดต้องมีการคงลูกค้าเดิม หาลูกค้าใหม่ และขยายออกจากคู่แข่ง ซึ่งในการขยายตลาดต้องมีการสร้างและเชิญชวนให้ผู้บริโภคมาซื้อสินค้าและบริการให้มากขึ้น พร้อมทั้งสร้างเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการ อีกทั้งสร้างพื้นที่รองรับการกระจายตัวของสินค้าและบริการ สู่ท้องถิ่น ทำให้จังหวัดนนทบุรีส่งภาคอุตสาหกรรมขนาดเล็กหรือธุรกิจสตาร์ทอัพเป็นอย่างมาก (Nonthaburi Provincial Office, 2020)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Thailand Board of Investment: BOI) ได้จัดงบประมาณหนึ่งหมื่นล้านบาทให้กับกองทุนสตาร์ทอัพประเทศไทยในปีพ.ศ.2561 ในการร่วมเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันเพื่อสร้างสังคมสตาร์ทอัพไทยให้แข็งแกร่งที่พร้อมที่จะขึ้นเป็นฮับในเอเชียอาคเนย์ได้ภายในปี พ.ศ. 2563 ศูนย์สตาร์ทอัพประเทศไทย (Startup Thailand Center, 2018) อย่างไรก็ตามแม้ว่าผู้ประกอบการสตาร์ทอัพในประเทศไทยจะได้รับการอุดหนุนส่งเสริมจากภาครัฐเพิ่มขึ้นแต่ในช่วงเวลาที่ผ่านมาจากรายงานข้อมูลสถิติ Thailand Tech startup Report 2017 โดยสถาบัน Techsauce ประเทศไทยได้แสดงให้เห็นว่ามีสตาร์ทอัพเพียงไม่ถึง 400 รายเท่านั้นที่ประสบความสำเร็จในการทำธุรกิจอย่างแท้จริงกล่าวคือแม้ว่าประเทศไทยจะมีกลุ่มสตาร์ทอัพที่ประสบความสำเร็จอยู่บ้าง แต่เมื่อเทียบสัดส่วนการอยู่รอดขององค์กรสตาร์ทอัพกลับพบว่า มีปริมาณอยู่ค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับเงินสนับสนุนที่ภาครัฐทุ่มให้กับกลุ่มธุรกิจดังกล่าว (Techsauce, 2017) จากรายงานสถิติโดย Gavett (2017) ได้แสดงให้เห็นว่า 95% ของธุรกิจสตาร์ทอัพล้มเหลวตั้งแต่ยังไม่เริ่มธุรกิจ เนื่องจากตัวผู้ประกอบการเองล้มเลิกความตั้งใจตั้งแต่แรกเริ่มสอดคล้องกับงานวิจัยของ Blank (2017) ที่พบว่าสตาร์ทอัพถึง 75 % ไม่สามารถอยู่รอดได้เกิน 5 ปี เพราะผู้ประกอบการเลือกที่จะทิ้งกิจการด้วยตนเองโดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศไทยจากรายงานของ The Global Entrepreneurship and Development Institute (2016) พบว่า ความสามารถของผู้ประกอบการของประเทศไทยอยู่อันดับที่ 65 จาก 130 ประเทศทั่วโลกโดยที่ดัชนี 3 ตัวที่ได้รับคะแนนต่ำที่สุดคือการไม่มีวิสัยทัศน์, การไม่กล้ารับความเสี่ยง และการไม่สามารถสร้างเครือข่ายที่เหนียวแน่นได้ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าปัญหาที่ต้องให้ความสำคัญคือภาวะผู้นำของผู้ประกอบการเองที่ไม่พร้อมจะรับการเปลี่ยนแปลงหรือวิสัยทัศน์แคบเกินไปการผลักดันให้ธุรกิจสตาร์ทอัพให้ประสบความสำเร็จจึงต้องเน้นเรื่องภาวะผู้นำของผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพ จากประเด็นปัญหาที่กล่าวข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยได้สนใจศึกษาถึงอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัด

นนทบุรี เพื่อสร้างกรอบแนวคิดด้านภาวะผู้นำของผู้ประกอบการสตาร์ทอัพ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาลักษณะภาวะผู้นำที่เหมาะสมของผู้ประกอบการต่อไป

คำถามนำวิจัย

1. อิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี เป็นอย่างไร

2. แนวทางพัฒนาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ควรเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี

2. เพื่อสร้างแนวทางพัฒนาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี

ประโยชน์ของการวิจัย

1. นำผลที่ได้จากการวิจัยองค์ประกอบผู้นำเชิงนวัตกรรมไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาทักษะของผู้นำเชิงนวัตกรรมในธุรกิจสตาร์ทอัพ

2. นำผลที่ได้จากการวิจัยความสัมพันธ์ผู้นำเชิงนวัตกรรม ประสิทธิผลของผู้นำ และความสามารถในการแข่งขันไปประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ

3. นำไปเป็นแนวทางในการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้ประกอบการธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศ

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม (Innovative Leadership)

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมถูกจำกัดความโดยนักวิชาการหลายท่านที่มีมุมมองที่ต่างกันออกไป ยกตัวอย่าง เช่น McKeen and Smith (2003) ที่ได้อธิบายว่า ภาวะผู้นำเชิงเทคโนโลยีคือการที่ผู้นำนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่อเสริมสร้างมูลค่าและนวัตกรรมในยุคของธุรกิจอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งนั่นช่วยให้เกิดความมั่งคั่งและการเติบโตในธุรกิจออนไลน์ Schmidt and Porteus (2000a) กล่าวถึงการที่ผู้นำใช้เทคโนโลยีเพื่อสร้างผลิตภัณฑ์ที่มีต้นทุนต่ำแต่ตอบสนองความต้องการของตลาดได้อย่างต่อเนื่อง การที่

ผู้นำมีความสามารถในการสร้างนวัตกรรมและการบริหารจัดการที่เรียกว่า innovative competence นั้น มีความสำคัญต่อความสำเร็จขององค์กร ในทำนองเดียวกัน Annunzio (2001) และ Pulley et al. (2002) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการที่ผู้นำสามารถปรับตัวและเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมการบริหาร เพื่อรับมือกับยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงไป ทั้งนี้ ผู้นำต้องมีความฉลาดทางนวัตกรรมเพื่อสามารถแก้ไขและตอบสนองปัญหาต่าง ๆ ได้เหมาะสมกับสถานการณ์จริง Weiss and Legrand (2011) และ Oranong (2010) ได้เน้นย้ำถึงคุณลักษณะของผู้นำที่สามารถสร้างสรรค์และสนับสนุนนวัตกรรมภายในองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับความสามารถในการแข่งขัน (Competitiveness)

กลยุทธ์การแข่งขัน สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการแข่งขันให้เหนือกว่าคู่แข่งขัน คือ ต้นทุนที่ต่ำ (low-cost) การสร้างความแตกต่าง (differentiation) และตลาดเฉพาะกลุ่ม (Porter, 1980; Jorge *et al.*, 2015) การประสบผลสำเร็จในด้านการเงิน มาจากผลของโครงสร้างด้านต้นทุนที่ต่ำกว่าอย่างมีนัยสำคัญ (Grant, 1991; Porter, 1980) การลดต้นทุนจะส่งผลการประหยัดโดยตรง (Bohan and Horney, 1991; Campanella, 1990; Kay and Gulzar, 2016) ส่วนกลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง จะเป็นอุปสรรคป้องกันไม่ให้คู่แข่งขันรายใหม่เข้ามา การสร้างความแตกต่างนี้จะทำให้บริษัทประสบความสำเร็จ การมีผลิตภัณฑ์ซึ่งเหนือชั้นกว่าผู้อื่นจะทำให้บริษัทประสบผลสำเร็จในการดำเนินงานเหนือกว่าคู่แข่งของตน (Porter, 1980; Beal and Yasai-Ardekani, 2000; Jorge *et al.*, 2015; Leonidas *et al.*, 2015) ส่วนกลยุทธ์การมุ่งเน้นเฉพาะ แตกต่างจากการลดต้นทุน และกลยุทธ์การสร้างความแตกต่าง (differentiation) ซึ่งผู้บริหารจะนำมาใช้กับเป้าหมายเฉพาะของตลาด โดยทำตลาดสินค้าเฉพาะ เป็นตลาดแบบจำกัดเฉพาะกลุ่มหรือค้นหากลุ่มผู้ซื้อที่เป็นไปได้สูงที่สนใจที่จะซื้อสินค้าหรือบริการ

กลยุทธ์การแข่งขัน ตามที่ Porter (1980) และ Jorge *et al.* (2015) ได้เสนอ มี 3 ยุทธศาสตร์หลัก ได้แก่ การลดต้นทุน, การสร้างความแตกต่าง และการเจาะตลาดเฉพาะกลุ่ม ซึ่งแต่ละยุทธศาสตร์มีบทบาทสำคัญในการสร้างข้อได้เปรียบในการแข่งขัน โดยปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม (Innovative Leadership: ILV) ประกอบด้วย 4 ปัจจัยสำคัญ คือ (1) การสร้างวิสัยทัศน์การเปลี่ยนแปลง, (2) การเผยแพร่วิสัยทัศน์, (3) การปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ และ (4) การเป็นแบบอย่างที่ดี ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ช่วยให้ผู้นำสามารถสร้างและนำพานวัตกรรมในองค์การได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเสริมความสามารถในการแข่งขันขององค์การในยุคที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

การเชื่อมโยงระหว่างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมกับความสามารถในการแข่งขัน

การทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในการวิจัยนี้ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม (Innovative Leadership) และกลยุทธ์การแข่งขันที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจ ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ตามที่นักวิชาการต่าง ๆ เช่น McKeen and Smith (2003); Schmidt and Porteus (2000b); Annunzio (2001) ได้จำกัดความ มีความสำคัญ

ในการส่งเสริมและสนับสนุนนวัตกรรมภายในองค์กร อีกทั้งยังช่วยในการปรับเปลี่ยนและนำองค์กรเข้าสู่ยุคสมัยใหม่ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ในด้านกลยุทธ์การแข่งขัน ตามที่ Porter (1980) และ Jorge *et al.* (2015) ได้เสนอ การลดต้นทุน การสร้างความแตกต่าง และการเจาะตลาดเฉพาะกลุ่มเป็นกลยุทธ์หลักที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันของธุรกิจ การที่ผู้นำมีภาวะเชิงนวัตกรรมและความสามารถในการนำพาองค์กรสู่นวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลงได้ต่อเนื่องนั้น ช่วยให้ธุรกิจสามารถสร้างความแตกต่างและลดต้นทุนได้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการรักษาความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจในตลาดที่มีการแข่งขันสูง ดังนั้น การศึกษาและประยุกต์ใช้ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมและกลยุทธ์การแข่งขันในองค์การจึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการพัฒนาและรักษาความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจในยุคปัจจุบัน

กรอบแนวความคิด

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการศึกษาในวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพ ในรูปแบบเส้นทางความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่ออิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ดังรูปที่ 1

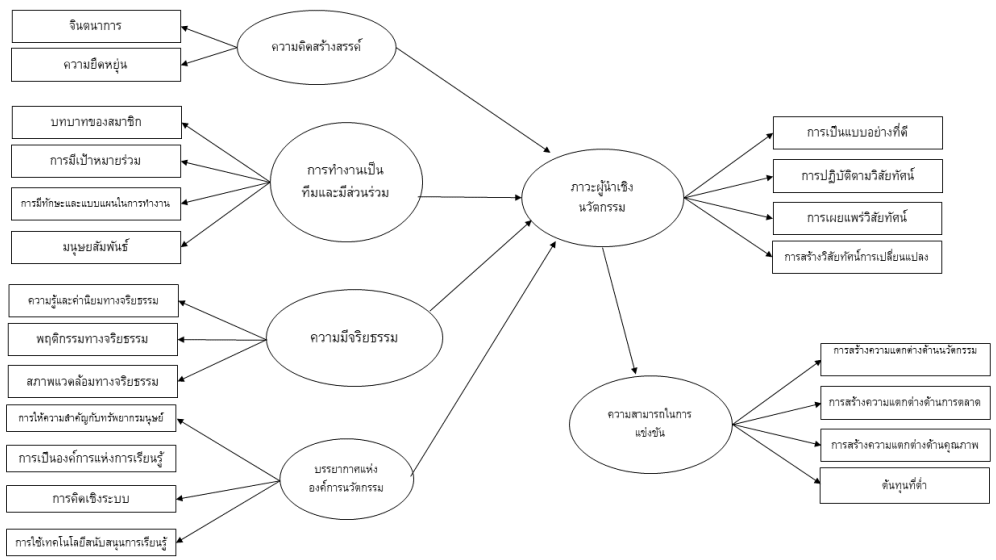

รูปที่ 1: แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษาในวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อศึกษาภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพ

จากรูปที่ 1 แสดงโมเดลรูปแบบเส้นทางความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่ออิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี แสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร รายละเอียด ดังนี้

ปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม (Innovative Leadership: ILV) มีตัวแปรสังเกตประกอบด้วย ปัจจัยด้านการสร้างวิสัยทัศน์การเปลี่ยนแปลง (Formulating: ILV1) ปัจจัยด้านการเผยแพร่วิสัยทัศน์ (Articulating: ILV2) ปัจจัยด้านการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ (Implementing: ILV3) ปัจจัยด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี (Positive role model: ILV4)

มีความความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับปัจจัยความสามารถในการแข่งขัน (Competitive Advantage: CA) มีตัวแปรสังเกตประกอบด้วย ปัจจัยด้านการสร้างความแตกต่างด้านนวัตกรรม (Innovation differentiation: CA1) ปัจจัยด้านการสร้างความแตกต่างด้านการตลาด (Marketing differentiation: CA2) ปัจจัยด้านการสร้างความแตกต่างด้านคุณภาพ (Quality differentiation: CA3) ปัจจัยด้านต้นทุนที่ต่ำ (Low cost: CA4)

ปัจจัยความคิดสร้างสรรค์ (Create Thinking: ILC) มีตัวแปรสังเกตประกอบด้วย ปัจจัยด้านจินตนาการ (Imagination: ILC1) ปัจจัยด้านความยืดหยุ่น (Flexibility: ILC2)

ปัจจัยการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม (Teamwork and Participation: ILT) มีตัวแปรสังเกตประกอบด้วย ปัจจัยด้านบทบาทของสมาชิก (Member's role: ILT1) ปัจจัยด้านการมีเป้าหมายร่วม (Share vision: ILT2) ปัจจัยด้านการมีทักษะและแบบแผนในการทำงาน (Skills and Patterns: ILT3) ปัจจัยด้านมนุษย์สัมพันธ์ (Relations: ILT4)

ปัจจัยความมีจริยธรรม (Ethics: ILE) มีตัวแปรสังเกตประกอบด้วย ปัจจัยด้านความรู้และค่านิยมทางจริยธรรม (Moral Cognition: ILE1) ปัจจัยด้านพฤฒิกรรมทางจริยธรรม (Moral Behaviour: ILE2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางจริยธรรม (Moral Environment: ILE3)

ปัจจัยบรรยากาศแห่งองค์การนวัตกรรม (Innovative Organization-Atmosphere: ILI) มีตัวแปรสังเกตประกอบด้วย ปัจจัยด้านการให้ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management: ILI1) ปัจจัยด้านการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ (Creating Learning Organization: ILI2) ปัจจัยด้านการคิดเชิงระบบ (Systematic Thinking: ILI3) ปัจจัยด้านการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ (IT Support: ILI4)

มีความความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับ ปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม (Innovative Leadership: ILV) และมีความความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางอ้อมกับปัจจัยความสามารถในการแข่งขัน (Competitive Advantage: CA) ที่ส่งผ่านปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม (Innovative Leadership: ILV)

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี มีรูปแบบเป็นการวิจัยและ

พัฒนา (RandD: Research and Development) โดยใช้วิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ประกอบด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง กำหนดประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออก 2 กลุ่ม กลุ่มที่หนึ่ง: สำหรับการศึกษาผลกระทบของผู้นำนวัตกรรมต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี กลุ่มประชากรที่ถูกใช้ในการวิจัยนี้คือผู้เข้าโครงการพัฒนาผู้ประกอบการใหม่ (Start-up) เพื่อส่งเสริมธุรกิจให้กลายเป็น SMEs ที่เป็นต้นแบบในการพัฒนาศักยภาพของ SMEs ในประเทศไทย โครงการนี้ถูกดำเนินการโดยสำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (สสว.) และสำนักงานจังหวัดนนทบุรี ตั้งแต่ปี 2559 ถึงปี 2562 โดยได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐและภาคเอกชน กลุ่มผู้ประกอบการใหม่ (SME Startup) นี้มีจำนวน 210 คน โดยการประมาณค่าพารามิเตอร์ใช้วิธี Maximum Likelihood ตามข้อเสนอของ Hair *et al.* (2010) ซึ่งแนะนำว่า ขนาดของตัวอย่างที่เหมาะสมในการวิจัยควรมีขนาด 10 – 20 คนต่อตัวแปรการวิจัยหนึ่งตัวแปร ดังนั้นขนาดตัวอย่างที่เหมาะสมคือ 210 คน เพื่อให้มีความคุ้มค่าและเชื่อถือได้ในการวิจัยครั้งนี้ อีกทั้ง เพื่อป้องกันการส่งแบบสอบถามคืนอัตราที่ต่ำ ขาดความสมบูรณ์หรือสูญหาย ผู้วิจัยเพิ่มขนาดตัวอย่างขึ้นเป็น 250 คน ในกลุ่มที่สอง และใช้วิธีการสุ่มเพื่อสร้างกลุ่มตัวอย่างที่ถูกต้อง โดยเพิ่มขึ้นอีก 20% จากขนาดตัวอย่างที่เหมาะสม คือ 250 คน (Fusch and Ness, 2015; Guest *et al.*, 2006) ส่วนอื่น ๆ ของการวิจัยรวมถึงการสร้างแนวทางการพัฒนาการอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ใช้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ในการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลและมีความเชี่ยวชาญในด้านนี้ และเป็นผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการออกแบบแนวทางการพัฒนาการอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี การสุ่มเลือกผู้เชี่ยวชาญแบบเจาะจงในแต่ละกลุ่มจำนวน 15 คน โดยกลุ่มที่ 1 คือ ผู้ประกอบการสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี 5 คน กลุ่มที่ 2 คือ เจ้าหน้าที่ดูแลโครงการสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี 5 คน และกลุ่มที่ 3 คือ นักวิชาการ 5 คน (Fusch and Ness, 2015; Guest *et al.*, 2006)

เครื่องมือในการวิจัย

แบ่งออกเป็น 2 เครื่องมือตามขั้นตอนการวิจัย ประกอบด้วย 1) วิเคราะห์เส้นทางความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่ออิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 7 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามซึ่งเป็นคำถามปลายปิดแบบเลือกตอบ ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของปัจจัยความสามารถในการแข่งขัน ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของปัจจัยความคิดสร้างสรรค์ ตอนที่ 5 ความคิดเห็นของปัจจัยการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม ตอนที่ 6 ความคิดเห็นของปัจจัย

ความมีจริยธรรม ตอนที่ 7 ความคิดเห็นของปัจจัยบรรยากาศแห่งองค์การนวัตกรรม โดยตอนที่ 2 – 7 เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่าเป็นแบบประมาณค่า 5 ระดับ คือ ความคิดเห็นด้วยอย่างมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ตอนที่ 8 ข้อเสนอแนะ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด 2) สร้างแนวทางการพัฒนาแนวทางการพัฒนาการอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ชนิดกึ่งโครงสร้าง มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

ผู้วิจัยได้รับการยืนยันความเที่ยงตรง ความครอบคลุมของเนื้อหา และความถูกต้องในภาษาของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามมาตรฐานสู่ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามโครงสร้าง ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา ความชัดเจนของข้อความ ความเหมาะสม และความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (McKeen and Smith, 2003) โดยค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบสอบถามถูกคำนวณจากค่าเฉลี่ยของค่า "การยืนยันความถูกต้อง" (Index of Congruence: IOC) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยทั้งฉบับเท่ากับ 0.87 และการวิเคราะห์หาความครอบคลุมของเนื้อหาของแบบสอบถามใช้การคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่า (α-Coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach, 2001) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยทั้งฉบับเท่ากับ 0.814 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์การใช้งานได้เนื่องจากมีความสัมพันธ์ที่มากกว่า 0.70 แสดงถึงความเชื่อมั่นระดับสูง ส่วนการสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง มีค่าเฉลี่ยของค่า IOC ทั้งฉบับเท่ากับ 1.00 ซึ่งมากกว่า 0.80 แสดงความเชื่อมั่นระดับสูงมาก

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลถูกดำเนินการโดยใช้ข้อมูลจากสัมภาษณ์แบบประเมิน โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา (Kalyanavancha, 2014) และการวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมาน เพื่อทดสอบสมมติฐานและหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทุกตัว การวิเคราะห์เส้นทาง (Structural Equation Modeling: SEM) ถูกดำเนินการโดยใช้โปรแกรม AMOS (Kritametthasiri, 2011)

ผลการวิจัย

1. ผลศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี

จากรูปที่ 2 เมื่อพิจารณาตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่ออิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ผลรวมอิทธิพลพบว่าตัวแปรเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงต่อปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม (Innovative Leadership: ILV) และอิทธิพลทางอ้อมต่อปัจจัยความสามารถในการแข่งขัน (Competitive Advantage: CA) ที่ส่งผ่านปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม (Innovative Leadership: ILV) มากที่สุดคือ ปัจจัยบรรยากาศแห่งองค์การนวัตกรรม (Innovative Organization-Atmosphere: ILI) มีตัวแปรสังเกตประกอบด้วย ปัจจัย

ด้านการให้ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์ (Human Resource Management: ILI1) ปัจจัยด้านการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ (Creating Learning Organization: ILI2) ปัจจัยด้านการคิดเชิงระบบ (Systematic Thinking: ILI3) ปัจจัยด้านการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้ (IT Support: ILI4) โดยมี

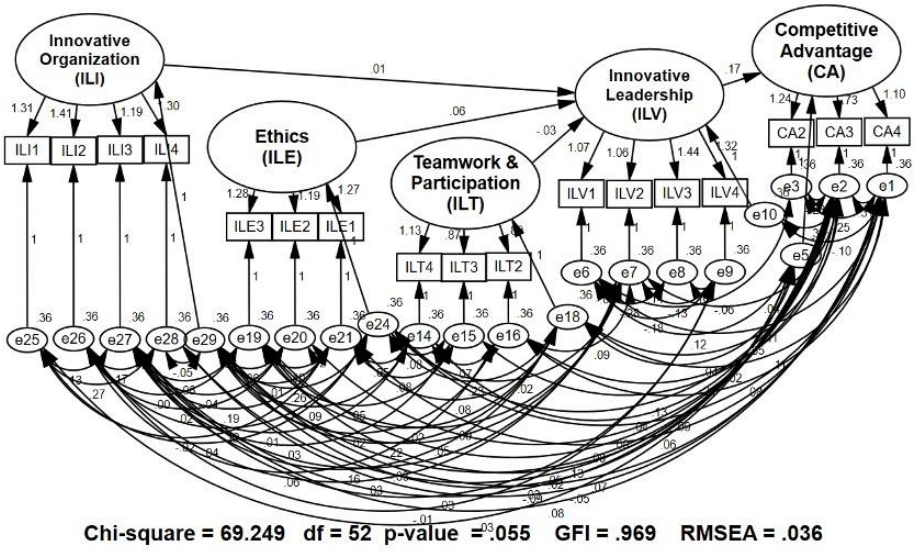

รูปที่ 2: แสดงโมเดลรูปแบบเส้นทางความสัมพันธ์เชิงสาเหตุที่ผ่านการปรับโมเดล

ค่าผลรวมอิทธิพลในทิศเดียวกัน เท่ากับ 0.06 (อิทธิพลทางตรงบวกอิทธิพลทางอ้อม) รองลงมา ปัจจัยการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม (Teamwork and Participation: ILT)มีตัวแปรสังเกตประกอบด้วย ปัจจัยด้านการมีเป้าหมายร่วม (Share vision: ILT2) ปัจจัยด้านการมีทักษะและแบบแผนในการทำงาน (Skills and Patterns: ILT3) ปัจจัยด้านมนุษย์สัมพันธ์ (Relations: ILT4) โดยมีค่าผลรวมอิทธิพลในทิศเดียวกัน เท่ากับ 0.012 (อิทธิพลทางตรงบวกอิทธิพลทางอ้อม) และ ปัจจัยความมีจริยธรรม (Ethics: ILE)มีตัวแปรสังเกตประกอบด้วย ปัจจัยด้านความรู้และค่านิยมทางจริยธรรม (Moral Cognition: ILE1) ปัจจัยด้านพฤติกรรมทางจริยธรรม (Moral Behavior: ILE2) ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางจริยธรรม (Moral Environment: ILE3) โดยมีค่าผลรวมอิทธิพลในทิศตรงข้ามกัน เท่ากับ -0.025 (อิทธิพลทางตรงบวกอิทธิพลทางอ้อม)

ตารางที่ 1: เกณฑ์และผลการตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบทางทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สัญลักษณ์	ค่าสถิติ	วัตถุประสงค์	เกณฑ์	ผลการวิจัย	ผลการพิจารณา
CMIN-p	Chi-square Probability Level	เพื่อตรวจสอบค่าความน่าจะเป็นของไคสแควร์ซึ่งจะต้องไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ	ρ>.05	.055	สอดคล้อง/ ผ่านเกณฑ์
CMIN/df	Relative Chi-square	ตรวจสอบว่าตัวแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์	< 3	1.332	สอดคล้อง/ ผ่านเกณฑ์

GFI	Goodness of Fit index	เพื่อวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบโดยมีค่าระหว่าง 0 - 1.00	> .90	.969	สอดคล้อง/ ผ่านเกณฑ์
RMSEA	Root Mean Square Error of Approximation	เพื่อบอกค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแบบในรูปของรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อน โดยประมาณค่าระหว่าง 0 - 1.00	< .08	.036	สอดคล้อง/ ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ 1 ผลการวิจัยที่ได้ผ่านการตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบทางทฤษฎี (โมเดลต้นแบบ) กับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งมีความสอดคล้องกัน โดยขอแสดงข้อมูลการตรวจสอบความสอดคล้องกันของโมเดลหรือตรวจสอบความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ ถ้าสอดคล้องกันก็สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ และถ้าตัวแปรไม่มีความสอดคล้องกันแล้ว ตัวแบบสมการโครงสร้างจะไม่สามารถนำมาคำนวณได้ ผู้วิจัยต้องดำเนินการปรับโมเดลจนมีความสมบูรณ์เป็นที่ยอมรับและน่าเชื่อถือตามหลักของขบวนการวิจัยก่อนนั่นเอง ดังนั้นการพัฒนาโมเดลให้มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์นั้น นิยมเรียกว่า “Model Fit” ซึ่งผลการวิจัยพบว่า โมเดลตัวแบบเชิงประจักษ์กับตัวแบบทางทฤษฎี (โมเดลต้นแบบ) มีความสอดคล้องกัน ซึ่งผ่านเกณฑ์การตรวจสอบโมเดล ดังนี้ 1) ค่า Chi-square Probability Level: CMIN-p เท่ากับ 69.249 2) Relative Chi-square: CMIN/df เท่ากับ 1.332 3) Goodness of Fit Index: GFI เท่ากับ .969 และ 4) Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA เท่ากับ .036

2. ผลศึกษาสร้างแนวทางการพัฒนาการอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี

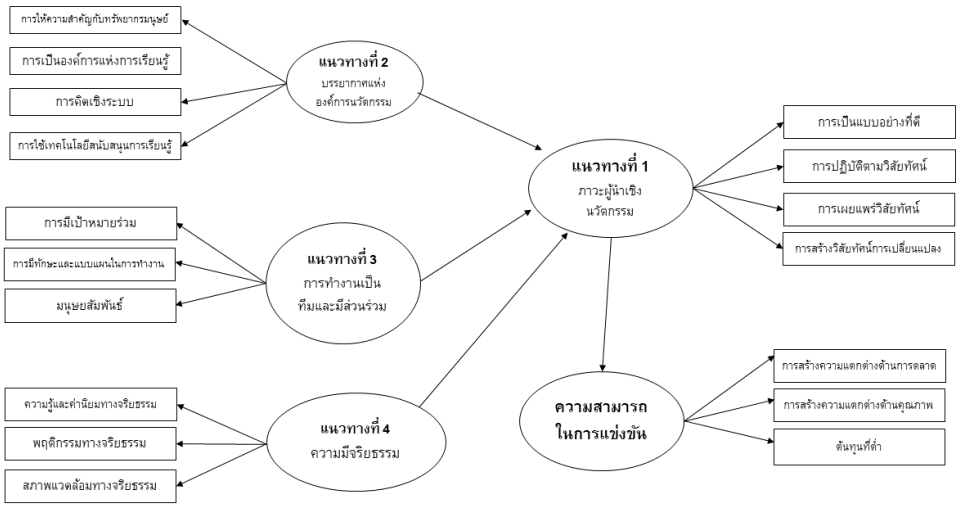

รูปที่ 3: แสดงแนวทางการพัฒนาการอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี

จากรูปที่ 3 แนวทางการพัฒนาการทุนทางเศรษฐกิจท้องถิ่นเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัย มีอยู่ 4 แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 สำหรับปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมมีตัวแปรสังเกตประกอบด้วย ปัจจัยด้านการสร้างวิสัยทัศน์นำการเปลี่ยนแปลง ปัจจัยด้านการเผยแพร่วิสัยทัศน์ ปัจจัยด้านการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ ปัจจัยด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี มีความความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับปัจจัยความสามารถในการแข่งขันมีตัวแปรสังเกตประกอบด้วย ปัจจัยด้านการสร้างความแตกต่างด้านการตลาด ปัจจัยด้านการสร้างความแตกต่างด้านคุณภาพ ปัจจัยด้านต้นทุนที่ต่ำ โดยมีค่าผลรวมอิทธิพลในทิศเดียวกัน

แนวทางที่ 2 สำหรับปัจจัยบรรยากาศแห่งองค์การนวัตกรรมมีตัวแปรสังเกตประกอบด้วย ปัจจัยด้านการให้ความสำคัญกับทรัพยากรมนุษย์ ปัจจัยด้านการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ ปัจจัยด้านการคิดเชิงระบบ ปัจจัยด้านการใช้เทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนรู้มีความความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม และมีความความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางอ้อมกับปัจจัยความสามารถในการแข่งขัน ที่ส่งผ่านปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม โดยมีค่าผลรวมอิทธิพลมากที่สุด ซึ่งอยู่ในทิศเดียวกัน

แนวทางที่ 3 สำหรับปัจจัยการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมมีตัวแปรสังเกตประกอบด้วย ปัจจัยด้านการมีเป้าหมายร่วม ปัจจัยด้านการมีทักษะและแบบแผนในการทำงาน ปัจจัยด้านมนุษย์สัมพันธ์มีความความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับ ปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม และมีความความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางอ้อมกับปัจจัยความสามารถในการแข่งขัน ที่ส่งผ่านปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม โดยมีค่าผลรวมอิทธิพลในทิศเดียวกัน

แนวทางที่ 4 สำหรับปัจจัยความมีจริยธรรมมีตัวแปรสังเกตประกอบด้วย ปัจจัยด้านความรู้และค่านิยมทางจริยธรรม ปัจจัยด้านพฤฒิกรรมทางจริยธรรม ปัจจัยด้านสภาพแวดล้อมทางจริยธรรมมีความความสัมพันธ์เชิงสาเหตุกับ ปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม และมีความความสัมพันธ์เชิงสาเหตุทางอ้อมกับปัจจัยความสามารถในการแข่งขัน ที่ส่งผ่านปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม โดยมีค่าผลรวมอิทธิพลน้อยที่สุด ซึ่งอยู่ในทิศตรงข้ามกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. การศึกษาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ได้แก่ปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม มีตัวแปรสังเกตประกอบด้วย ปัจจัยด้านการสร้างวิสัยทัศน์การเปลี่ยนแปลง ปัจจัยด้านการเผยแพร่วิสัยทัศน์ ปัจจัยด้านการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ ปัจจัยด้านการเป็นแบบอย่างที่ดี เชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลทางตรงต่อปัจจัยความสามารถในการแข่งขัน มีตัวแปรสังเกตประกอบด้วย ปัจจัยด้านการสร้างความแตกต่างด้านนวัตกรรม ปัจจัยด้านการสร้างความแตกต่างด้านการตลาด ปัจจัยด้านการสร้างความแตกต่างด้านคุณภาพ โดยมีค่าผลรวมอิทธิพลในทิศเดียวกัน นอกจากนี้ การวิจัยยังพบว่าภาวะผู้นำที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพมีความสำคัญมากในสามปัจจัยหลักที่เป็นลักษณะผู้นำ

ที่สำคัญ โดยเฉพาะถ้าหากผู้นำสามารถสร้างวิสัยทัศน์และความเป็นผู้นำที่สร้างสรรค์ในด้านนวัตกรรมและคุณภาพของผลิตภัณฑ์หรือบริการของธุรกิจสตาร์ทอัพได้อย่างมีประสิทธิผลและเชื่อมโยงกับความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจนั้น ดังนั้นผู้ประกอบการสตาร์ทอัพควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาและสนับสนุนภาวะผู้นำที่มีลักษณะเหล่านี้เพื่อเพิ่มโอกาสในการประสบความสำเร็จในธุรกิจสตาร์ทอัพในประเทศไทยยุค 4.0. ยังสอดคล้องกับงาน Hongcharoensukchai (2020) ได้ศึกษาเรื่องลักษณะภาวะผู้นำของผู้ประกอบการสตาร์ทอัพที่ประสบความสำเร็จ ในประเทศไทย การวิจัยนี้ได้สำรวจลักษณะของผู้นำในสตาร์ทอัพที่ประสบความสำเร็จและผู้นำในสตาร์ทอัพที่ไม่ประสบความสำเร็จ โดยค้นพบว่ามีตัวแปรหลายอย่างที่เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของธุรกิจสตาร์ทอัพ ตัวแปรหลักที่สำคัญได้แก่ ลักษณะของคนที่มีลักษณะมุมานะ: คนที่มีลักษณะมุมานะมักมีความเชื่อมั่นและความกล้าที่จะต่อสู้และสร้างความแตกต่างในธุรกิจ พวกเขามักมีพลังแรงบันดาลใจและกล้าที่จะเริ่มต้นและสร้างสิ่งใหม่ ๆ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการทำธุรกิจสตาร์ทอัพที่ประสบความสำเร็จในยุค 4.0 ที่มีการแข่งขันอย่างรุนแรงและการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ลักษณะการเรียนรู้: ผู้นำที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจสตาร์ทอัพมักมีลักษณะการเรียนรู้ที่สำคัญ พวกเขามีความเปิดรับสิ่งใหม่ ๆ และมีความกระตือรือร้นที่จะพัฒนาความรู้และความสามารถของตนเอง เพื่อให้สามารถตอบสนองกับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายทางธุรกิจ ลักษณะการตัดสินใจ: ความกล้าในการตัดสินใจเป็นลักษณะสำคัญของผู้นำสตาร์ทอัพที่ประสบความสำเร็จ พวกเขามักมีความเชื่อมั่นในการตัดสินใจและกล้าที่จะรับผิดชอบต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวของธุรกิจ ลักษณะของผู้ที่มีวิสัยทัศน์: ผู้นำที่ประสบความสำเร็จในสตาร์ทอัพมักมีวิสัยทัศน์ที่ชัดเจนสำหรับธุรกิจของตน พวกเขามีความสามารถในการมองเห็นภาพรวมของสิ่งที่ต้องการที่จะเป็นในองค์การ และสามารถแนะนำและสร้างความเข้าใจและความทึกทักให้ผู้ที่ตามมา ดังนั้น มีสอดคล้องมุ่งสนใจในลักษณะและคุณสมบัติของผู้นำที่สำคัญสำหรับความสำเร็จของธุรกิจสตาร์ทอัพในยุคปัจจุบันที่ต้องเผชิญกับความแข่งขันและการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว

2. ผลการสร้างแนวทางการพัฒนาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี มีอยู่ 4 แนวทาง คือ แนวทางที่ 1 สำหรับปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม แนวทางที่ 2 สำหรับปัจจัยบรรยากาศแห่งองค์การนวัตกรรม แนวทางที่ 3 สำหรับปัจจัยการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม และแนวทางที่ 4 สำหรับปัจจัยความมีจริยธรรม ทั้งเนื่องจากธุรกิจสตาร์ทอัพมีบทบาทสำคัญที่ช่วยกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจการค้า การลงทุน เทคโนโลยี และยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้บริโภค จึงเป็นประเด็นท้าทายสำหรับผู้บริหารทรัพยากรมนุษย์ในธุรกิจสตาร์ทอัพที่ต้องทบทวนว่า จะมีวิธีใดที่จะสามารถสร้างแรงบันดาลใจให้บุคลากรใช้ศักยภาพอย่างสร้างสรรค์ เพื่อสร้างนวัตกรรมใหม่ ซึ่งการบริหารทรัพยากรมนุษย์ในธุรกิจสตาร์ทอัพจะประสบความสำเร็จได้หรือไม่ ขึ้นอยู่กับผู้บริหารทรัพยากรมนุษย์จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์เชิงรุกและเชื่อมโยงไปสู่การปฏิบัติงานด้านต่าง ๆ การวิจัยนี้มุ่งเน้นการศึกษาและวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมต่อธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ผลการวิจัยรายงานถึง 4 แนวทางสำคัญที่สรุปมาจากการวิเคราะห์ข้อมูล แนวทางที่ 1: สำหรับปัจจัย

ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม การวิจัยพบว่าภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่นี้ แนวทางที่ 2: สำหรับปัจจัยบรรยากาศแห่งองค์การนวัตกรรม บรรยากาศแห่งองค์การนวัตกรรมเป็นปัจจัยอีกหนึ่งประเภทที่มีผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพ แนวทางที่ 3: สำหรับปัจจัยการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม การทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วมกันในองค์การเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพ แนวทางที่ 4: สำหรับปัจจัยความมีจริยธรรม ความมีจริยธรรมเป็นปัจจัยที่สำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นและความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพ ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จและความสำเร็จของธุรกิจสตาร์ทอัพในจังหวัดนนทบุรี โดยมีการระดมทุนจากนักลงทุนในประเทศและต่างประเทศอย่างมาก และมีการพัฒนานวัตกรรมและเทคโนโลยีที่มีผลกระทบในด้านเศรษฐกิจ การลงทุน และคุณภาพชีวิตของผู้บริโภคในพื้นที่นี้ อย่างไรก็ตาม วงการสตาร์ทอัพในจังหวัดนนทบุรียังคงเผชิญกับความท้าทาย เช่น แนวคิดสตาร์ทอัพที่มีความซ้ำซ้อนและการแข่งขันจากสตาร์ทอัพต่างประเทศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเติบโตและความสามารถในการแข่งขันของสตาร์ทอัพในพื้นที่นี้ อนึ่ง สตาร์ทอัพที่มีการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีในระดับที่ไม่ซับซ้อนยังมีความเสี่ยงในการเติบโตและการแข่งขันในระยะยาว การพัฒนาสตาร์ทอัพด้านการเกษตรและการท่องเที่ยวในพื้นที่นี้ถือเป็นแนวทางที่มีศักยภาพและควรรับการสนับสนุนเพิ่มเติม เพื่อเพิ่มความหลากหลายและเพิ่มความแข็งแกร่งให้กับธุรกิจสตาร์ทอัพในจังหวัดนนทบุรี ในทางปฏิบัติ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในธุรกิจสตาร์ทอัพมีความสำคัญอย่างมาก ผู้บริหารทรัพยากรมนุษย์จะต้องปรับเปลี่ยนกลยุทธ์เชิงรุกและเชื่อมโยงกับการปฏิบัติงานที่หลากหลายในองค์การ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับบุคลากรใช้ศักยภาพอย่างสร้างสรรค์ในการสร้างนวัตกรรมใหม่ในธุรกิจสตาร์ทอัพของพื้นที่นี้ สรุปโดยรวม การวิจัยชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จและความมีความสำเร็จของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่นนทบุรี แต่ก็มีความท้าทายและเรียกให้ผู้บริหารทรัพยากรมนุษย์ปรับเปลี่ยนกลยุทธ์เพื่อให้สามารถรองรับและก้าวข้ามความท้าทายเหล่านี้ เพื่อความสำเร็จในอนาคตของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่นี้ให้กับข้อมูลทั้งหมดนี้เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการพัฒนาธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่นนทบุรีอีกต่อไป ยังสอดคล้องกับงาน Chonintra (2018) ได้ศึกษาเรื่อง สตาร์ทอัพไทยแลนด์: กรณีศึกษาสตาร์ทอัพในจังหวัดเชียงใหม่ แต่สตาร์ทอัพในจังหวัดเชียงใหม่มีแนวคิดและเทคโนโลยีที่ไม่ซับซ้อนเทียบกับกรุงเทพ ฯ และเผชิญกับความซ้ำซ้อนและการแข่งขันจากต่างประเทศ ควรสนับสนุนสตาร์ทอัพด้านการเกษตรและการท่องเที่ยวในพื้นที่นี้เพื่อเสริมความหลากหลายและความแข็งแกร่งในอนาคตของธุรกิจสตาร์ทอัพในจังหวัดเชียงใหม่พบว่ามีความสอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่ส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพ โดยสามารถเชื่อมโยงไปยังแนวทางที่มีอยู่ดังนี้ ปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม: สำหรับผู้บริหารทรัพยากรมนุษย์ในธุรกิจสตาร์ทอัพในจังหวัดเชียงใหม่, ควรพัฒนาผู้นำที่เชี่ยวชาญในการสร้างแรงบันดาลใจและสนับสนุนการนวัตกรรมให้กับทีมงาน การสร้างองค์กรที่สนับสนุนนวัตกรรมและขับเคลื่อนความคิดสร้างสรรค์เป็นสิ่งสำคัญเพื่อเติบโตและแข่งขันในตลาดสตาร์ทอัพ ในทางเดียวกันกับแนวทางที่ 1 ในแนวทางการพัฒนาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่พักตรงกัน ปัจจัยบรรยากาศแห่งองค์การนวัตกรรม: การสร้างบรรยากาศในองค์กรที่กระตุ้นนวัตกรรมสามารถเป็นปัจจัยสำคัญในการสนับสนุนธุรกิจสตาร์ทอัพ ผู้บริหารทรัพยากรมนุษย์ควรสร้างวัฒนธรรม

องค์กรที่เปิดโอกาสให้พนักงานมีสิ่งแวดล้อมที่กระตุ้นความคิดสร้างสรรค์และการทดลองใหม่ การสนับสนุนการเรียนรู้ตลอดเวลาและการแบ่งปันความรู้ก็เป็นส่วนสำคัญในบรรยากาศนี้ ปัจจัยการทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม: การทำงานเป็นทีมและความมีส่วนร่วมสามารถสร้างการร่วมมือและความเชื่อมโยงในทีมงานของสตาร์ทอัพในจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อพัฒนาโครงสร้างและโปรแกรมการฝึกอบรมที่ส่งเสริมการทำงานร่วมกันและการสร้างนวัตกรรมร่วมกับสมาชิกในทีม ปัจจัยความมีจริยธรรม: ความมีจริยธรรมและความรับผิดชอบทางสังคมเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างความเชื่อมั่นและความไว้วางใจของผู้ลงทุน การจัดสรรทรัพยากรและการดำเนินธุรกิจโดยยึดมั่นต่อมาตรฐานความสามารถทางสังคมและสิ่งแวดล้อมใช้เป็นหลักในการดำเนินธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่นี้ การบริหารทรัพยากรมนุษย์ในธุรกิจสตาร์ทอัพในจังหวัดเชียงใหม่จำเป็นต้องรวมแนวคิดและแนวทางการพัฒนาอิทธิพลของผู้นำเชิงนวัตกรรมเพื่อสร้างสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับการสร้างแรงบันดาลใจและนวัตกรรมในธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่นี้ นอกจากนี้ยังควรใช้แนวทางการพัฒนาอิทธิพลของภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมที่มีอยู่เพื่อให้ธุรกิจสตาร์ทอัพในจังหวัดเชียงใหม่มีความสามารถในการแข่งขันและเติบโตอย่างยั่งยืนในระยะยาวได้แล้วและในอนาคตวางแผนการจัดการทรัพยากรมนุษย์อย่างเหมาะสมในการสนับสนุนการพัฒนาสตาร์ทอัพในพื้นที่นี้อย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1. ข้อเสนอนำไปใช้ปฏิบัติในปัจจัยความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี ได้แก่ ปัจจัยด้านการสร้างความแตกต่างด้านนวัตกรรมควรเพิ่มเติมเรื่อง ปริมาณของสินค้าใหม่ที่ออกสู่ตลาด มีการวิจัยและพัฒนาสินค้าใหม่ ๆ ปัจจัยด้านการสร้างความแตกต่างด้านการตลาดควรเพิ่มเติมเรื่อง มีตราสินค้า/มีเอกลักษณ์ของบริษัท มีความหลากหลายของตัวสินค้า ปัจจัยด้านการสร้างความแตกต่างด้านคุณภาพควรเพิ่มเติมเรื่อง มีการตอบสนองต่อลูกค้าอย่างรวดเร็ว มีการเข้มงวดในการควบคุมคุณภาพสินค้า และปัจจัยด้านต้นทุนที่ต่ำควรเพิ่มเติมเรื่อง มีการลดค่าใช้จ่ายทุกหน่วยงานในองค์การ มีการลดต้นทุนทุก ๆ ขั้นตอนของกระบวนการผลิต

1.2. ข้อเสนอนำไปใช้ปฏิบัติในปัจจัยภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของธุรกิจสตาร์ทอัพในพื้นที่จังหวัดนนทบุรี มีได้แก่ ปัจจัยด้านการสร้างวิสัยทัศน์นำการเปลี่ยนแปลงควรเพิ่มเติมเรื่อง ผู้นำองค์การระบุวิสัยทัศน์มุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรมเพื่อเคลื่อนไหวกระบวนการทำงานขององค์การ ผู้นำองค์การและพนักงานร่วมกันทำยุทธศาสตร์เชิงรุก เพื่อนำวิสัยทัศน์สู่การปฏิบัติ ปัจจัยด้านการเผยแพร่วิสัยทัศน์ควรเพิ่มเติมเรื่อง ผู้นำองค์การร่วมประชุมเพื่อการกำหนดค่านิยมร่วมในการเปลี่ยนแปลงร่วมกัน ทั้งองค์การ ผู้นำองค์การมีการสื่อสารการดำเนินการตามวิสัยทัศน์อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้พนักงานทราบถึงทิศทางการการขับเคลื่อนองค์การ ปัจจัยด้านการปฏิบัติตามวิสัยทัศน์ควรเพิ่มเติมเรื่องผู้นำองค์การและพนักงานแสดงความเชื่อมั่นในวิสัยทัศน์ ผู้นำองค์การมีการจัดประชุมปรึกษาหารือเพื่อปรับโครงสร้างองค์การ เพื่อให้สอดคล้องกับภาระที่ต้องปฏิบัติ และเน้นการกระจายอำนาจ และ

ปัจจัยด้านการเป็นแบบอย่างที่ดีควรเพิ่มเติมเรื่อง ผู้นำองค์การมีความสามารถในการแก้ปัญหาความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์และเป็นยุติธรรมสำหรับทุกคน ผู้นำองค์การและพนักงานร่วมกำหนดเกณฑ์และมาตรฐานการปฏิบัติงานและผู้บริหารเป็นแบบอย่างที่ดีในการปฏิบัติตามเกณฑ์และมาตรฐาน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาตัวแปรสังเกตอื่นที่อาจส่งผลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพ เช่น การรับรู้ความยุติธรรมภายในองค์การ บรรยากาศองค์การ คุณลักษะของงาน เป็นต้น

2.2 ควรการศึกษาวิจัยแนวทางการพัฒนาทักษะการบริหารและปัจจัยเชิงสาเหตุที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพ ไปใช้ศึกษาวิจัยกับจังหวัดอื่น ๆ

2.3 ควรมีการศึกษาต่อยอดโดยนำองค์ประกอบที่ได้ไปสร้างรูปแบบการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจสตาร์ทอัพ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยวิจัยเชิงคุณภาพ โดยใช้เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เช่น การสัมภาษณ์ หรือสนทนากลุ่ม ทำให้องค์ประกอบมาสร้างขึ้นที่สามารถตอบวัตถุประสงค์ได้ชัดเจน

รายการอ้างอิง/References

Annunzio, S. 2001. E-leadership. **Training**. Vol. 38. No. 6. 67 - 69.

Beal, R. M. and M. Yasai-Ardekani. 2000. Performance Implications of Aligning CEO Functional Experiences with Competitive Strategies. **Journal of Management**. Vol. 26. No. 4. 733 - 762.

Benjamas, S. and Rokkhitthammoth, P. 2020. Developing a Buddhist environmental system for new startup entrepreneurs in Nakhon Ratchasima province. **Journal of Roi Kaensarn Academi.** Vol. 5. No. 2. 67 - 84.

Blank, S. 2017. Why You Can't Just Tell a Company "Be More Like a Startup". **Harvard Business Review.** June 2017.

Bohan, G.P. and Horney, N.F. 1991. Pinpointing the real cost of quality in a service company. **National Productivity Review**. Summer. 309 - 317.

Brands, R. and Jeff, Z. 2010. **Fraud, Innovation and Societal Cost of Business Gone Bad**. Retrieved February 22, 2023 from http://www.innovationcoach.com/fraud-innovation-and-societal-cost-of-business-gonebad.html

Campanella, J. 1990. **Principles of quality costs**. 2nd ed. Milwaukee, WI: ASQC Quality Press.

Chonintra, P. 2018. Podcasts, new alternative media: A comparative study between the United States and Thailand. **Journal of Academic Studies.** Vol. 3. No. 3. 272 - 289.

Cronbach, L. J. 2001. **Essentials of psychological testing**. 5th ed. New York: Harper Collins.

Fusch, P. I. and Ness, L. R. 2015. Are We There Yet? Data Saturation in Qualitative Research. **The Qualitative Report**. Vol. 20. No. 9. 1408 - 1416. Retrieved January 30, 2023 from https://nsuworks.nova.edu/tqr/vol20/iss9/3/

The Global Entrepreneurship and Development Institute. 2016. **GEDI: The Global Entrepreneurship Index 2016**. Retrieved January 30, 2023 from http://thegedi.org/countries/thailand

Gavett, G. 2017. **The Steep Psychological Price of Starting Your Own Company**. Harvard Business Review. n.d.

Grant, R. M. 1991. **Contemporary strategy analysis**. Cambridge, MA: Blackwell Publishers.

Guest, G., Bunce, A. and Johnson, L. 2006. How many interviews are enough? An experiment with Data Saturation and variability. **Field Methods**. Vol. 18. No. 1. 59 - 82.

Hair, J. F., Black, W. C., Babin, B. J. and Anderson, R. E. 2010. **Multivariate data analysis: a global perspective**. 7th ed. Upper Saddle River. NJ: Pearson Prentice Hall.

Hongcharoensukchai, K. 2020. Characteristics of successful startup entrepreneurs in Thailand. **Journal of Politics, Administration and Law.** Vol. 12. No. 1. 261 - 278.

Jorge, P-M, María, D. L-G and Eva, M. P-O. 2015. The effects of quality and environmental management on competitive advantage: A mixed methods study in the hotel industry. **Tourism Management**. Vol. 50. No. 15. 41 - 54.

Kalyanavancha, G. 2014. **Structural equation analysis (SEM) with AMOS.** Bangkok: Samlada.

Kay, A. L. and Gulzar, H. S. 2016. An Iterative, Low-Cost Strategy to Building Information Systems Allows a Small Jurisdiction Local Health Department to Increase Efficiencies and Expand Services. **Journal of Public Health Management and Practice**. Vol. 22. No. 6. 95 - 100.

Kritametthasiri, G. 2011. **Analysis of factors using SPSS and AMOS for research**. Bangkok: CEDU.

Leonidas, C. L., Thomas, A. F., Paul, C., Stavroula, S. and Constantine, S. K. 2015. Environmentally friendly export business strategy: Its determinants and effects on competitive advantage and performance. **International Business Review**. Vol. 24. 798 - 811.

McKeen, J. D. and Smith, H. A. 2003. **Making IT Happen: Critical Issues in IT Management**. Ontario: Wiley.

Nonthaburi Provincial Industry Office. 2019. **Annual report 2018**. Nonthaburi: Nonthaburi Provincial Industry Office.

Nonthaburi Provincial Office. 2020. **4-year development plan for Nonthaburi province (2018-2021).** Review version 2020. Nonthaburi: Nonthaburi Provincial Office.

Office of the National Economic and Social Development Council/National Economic and Social Development Board. 2019. **Annual report 2018**. Bangkok: National Statistical Forecasting Bureau.

Oranong, R. 2010. **Development of an innovative leadership model.** Doctoral dissertation. National Institute of Development Administration.

Porter, M. E. 1980. **Competitive strategy**. New York: Free Press.

Pulley, M. L., Sessa, V. and Malloy, M. 2002. E-leadership: a two-pronged idea. **Training and Development**. 35 – 47.

Schmidt, G.M. and Porteus, E.L. 2000a. The impact of an integrated marketing and manufacturing innovation. **M and SOM**. Vol. 2. No. 4. 317 – 336.

Schmidt, G.M. and Porteus, E.L. 2000b. Sustaining-technology leadership can require both cost competence and innovative competence. **M and SOM**. Vol. 2. No. 1. 1 – 18.

Startup Thailand Center: National Innovation Agency. 2018. **Somkid orders a budget of 10 billion to develop Start Up Hub.** Retrieved February 17, 2023 https://www.startupthailand.org/somkid-orders-b10bn-spent-onstartup-fund-th/

Techsauce. 2017. **Thailand Tech Startup Report Q1 2017.** Retrieved February 14, 2023 https://techsauce.co/report/thailand-tech-startup-ecosystem%E2%80%8B-q1-2017/

Weiss, D. S. and Legrand, C. 2011. **Innovative Intelligence: The Art and Practice of Leading Sustainable Innovation in Your Organization**. Ontario: Friesens.